

مر قلب آسمان را خواهم پرسید

نبوغ
آشنا

حمیده رضایی

دیدار

۱۰

ش ۱۳۹۹

اشاره:

حرفی برای گفتن نمی ماند وقتی می بینی یکی هم سن و سال خودت آن بالاست. یکی هم سن و سال خودت برای عشقش، هدفش، از همه چیز حتی سقف بالای سرش می گذرد. یکی که هم خلبان است و هم طراح و برنامه نویس برنامه های رایانه ای برای صنعت هوایی... و او عاشق پرواز است، همین.

شروع ماجرا

سال سوم راهنمایی به کامپیوتر علاقمند شدم. رفتم کلاس مبانی و سیستم عامل dos ثبت نام کردم. از همان جا بود که علاقه ام هر روز به کامپیوتر بیشتر و بیشتر می شد. تا جایی که در مراحل بعدی در کلاس های برنامه نویسی انیمیشن سازی و... هم شرکت کردم. سال دوم دبیرستان پدرم با این که توی فشار مالی شدید بود، برایم یک دستگاه P2 (از دستگاه های نسل دوم) خرید که آن زمان برای خودش دستگاهی بود. من با همان دستگاه شروع کردم به کار با برنامه های گرافیکی مثل فتوشاپ، تری دی استودیو و برنامه نویسی.

بعد از آن در یک آموزشگاه خصوصی برای گرفتن مدرک مهندسی از ماکرو سافت ثبت نام کردم و دوره اش را هم با موفقیت گذراندم.

مصطفی به جو

متولد: ۱۳۵۹/۵/۲۵ تهران

تحصیلات: لیسانس هوا و فضا

شغل: مسئول فنی سایت جبهه پایداری انقلاب اسلامی، عضو تیم طراحی شبیه ساز پرواز

سوخت موشک پدر

دو هفته‌ای از خرید

دستگاه P2 می‌گذشت. یک روز پیچ

گوشتی را به جان دستگاه انداختم و شروع به باز

کردن قطعاتش کردم. مشغول کارم بودم که یک دفعه

مادرم در را باز کرد و وارد اتاقم شد و دید کامپیوتر نو، کف

اتاق تکه تکه شده. رو به من کرد و گفت: «لان بابات ببینه؛ دیگه

هیچی!»

پدرم با شنیدن صدای ما آمد بالا ببیند چه شده که با همان صحنه تکه

تکه شدن دستگاه مواجه شد، ولی به جای تنبیه و دعوا کردن من، رو

به مادرم کرد و گفت: «مصطفی درستش می‌کنه. من پولش رو دادم،

ناراحت هم نیستم!» شاید باورتان نشود، اما دستگاه را در عرض یک

ساعت دوباره جمع کردم و از همان‌جا بود که حرف پدرم مثل

یک سوخت موشک باعث پیشرفت و بالا رفتن من در زمینه

کامپیوتر شد و من تمام سعی خودم را می‌کنم که همین

روش را برای پسرم بکار ببرم.

باور کنید بال دارم

چون پدرم در یک شرکت

هواپیمایی کار می‌کرد، من هم از کودکی

به پرواز و هواپیما علاقه خاصی داشتم. به طوری که

وقتی پدرم می‌خواست برود سر کار، دلم می‌خواست من را

هم با خودش ببرد تا بتوانم هواپیماها را از نزدیک ببینم. بین

خودمان باشد، چند باری هم من را برد توی کابین. نمی‌دانید چه حس

خوبی داشتم. هنوز خاطره آن روز توی ذهنم است!

دوره متوسطه‌ام که تمام شد، پدرم با یکی از همکارانش که پسر او دوره

خلیانی را گذرانده بود صحبت کرد. با راهنمایی‌های او رفتم در کلاس‌های

زمینی پرواز ثبت نام کردم. کلاس‌ها را گذراندم و بعد از یک‌سری امتحان،

من را به خط پرواز معرفی کردند. کم‌کم آرزویم داشت برآورده می‌شد.

پروازها در فرودگاه پیام بود. یادش بخیر چه پروازهایی که آن‌جا داشتیم.

اما خب هنوز نشده در شرکت هواپیمایی‌ای رسماً مشغول به کار

شوم تا پرواز کنم. مثل پرنده‌ای که می‌تواند پرواز کند ولی

میله‌های قفس این اجازه را به او نمی‌دهند.

خیلی نزدیک، خیلی دور

اولین پرواز را در

سن بیست و چهار سالگی در

تاریخ بیست و پنجم تیرماه هشتاد دو

سه ۱۳۸۳/۷/۱۴ تجربه کردم که حدود یک

ساعت روی آسمان کرج بودم. وقتی می‌رفتم

پرواز، آرامش خاصی به من دست می‌داد که غیر

قابل تصوراتست. مخصوصاً زمانی که طی پرواز

تنها بودم. چون واقعاً خودم را به خدا نزدیک‌تر

می‌دیدم. نمی‌توانم بگویم که چه حسی

بود.

زمانی برای رستگاری

از پدر و مادرم که

مثل کوه پشتم بودند و با پشتیبانی

و دعای خیرشان مرا کمک کردند تا بتوانم

مدارج علمی را طی کنم تشکر می‌کنم. یک تشکر

خاص هم از همسرم دارم که نمونه یک همسر واقعی در

زندگی من بوده و با وجود تمام مشکلاتی که توی زندگی‌مان

بود، کنارم بود و پا به پای من آمد. راستش تأمین هزینه‌های

پرواز سنگین است. هزینه‌ها به صورت آزاد محاسبه می‌شود و

من مقداری از راه را رفته بودم و دوست نداشتم نیمه کاره را رها

کنم. برای همین مجبور به فروش خانه‌ام شدم تا بتوانم ادامه

پروازهایم را انجام بدهم. دلم می‌خواهد از همسرم به‌خاطر

تحمل سختی‌هایی که در این چند مدت کشید کمال

تشکر را داشته باشم.

یک تیم، یک تجربه

با دوستان، طرحی را

آماده کردیم و برای شرکت ماکرو سافت

فرستادیم. طرحی برای برنامه «فلایت سیمولاتور»

که این شرکت تولید کرده، اما به‌خاطر تحریم ایران حاضر به

همکاری با ایران نیستند. ما هم با دوستان قرار گذاشتیم این دستگاه

شبیه ساز پرواز را در داخل کشور، خودمان تولید کنیم که در حال حاضر

در حال تکمیل نقشه دستگاه هستیم و انشا... اگر مشکلات مالی مان بر طرف

شود دستگاه را آماده و به جامعه هوانوردی تقدیم خواهیم کرد.

«شبیه‌ساز» سیستمی است که تلاش دارد تا تجربه پرواز یک هواپیما را به صورت

واقعی در نزدیک‌ترین شرایط ممکن، شبیه‌سازی کند. شبیه‌سازهای پرواز به صورت

گسترده‌ای توسط صنعت هوانوردی و امور نظامی برای آموزش خلبان‌ها بازسازی

سوانح پروازی و یا حتی برای پیشرفت و بهینه سازی هواپیماهای موجود به

کار گرفته می‌شوند. چون آموزش با هواپیماهای واقعی برای شروع کار بسیار

هزینه بر و پرخطر است، از همان ابتدا روش‌های مختلفی به وجود آمد

تا یک خلبان بتواند هدایت یک هواپیما را بدون برخاستن از روی

زمین تحت شرایط مختلف جوی و یا اشکالات مختلف فنی

به عهده بگیرد.